CLUBUL „TERRA 2000"
PROMOTOR AL TURISMULUI CULTURAL

O nouă formă de activitate în cadrul Universității Populare-București deschisă publicului larg, dar și specialiștilor

Slujind cu fidelitate nobilele țeluri care alcătuiesc însăși rațiunea existenței sale, Universitatea Populară — București și-a înscris în programul activității sale imediate constituirea clubului „TERRA 2000" care va avea multiple contingențe cu turismul.

Clubul „Terra 2000" își propune să răspundă interesului pe care îl manifestă, fiecare din noi, pentru tot ceea ce ne înconjoară (cadru geografic, monumente istorice și de artă, realizări tehnico-industriale și sociale etc.) mergînd pînă la problemele științifice actuale și de perspectivă ale țării ca și cele ale planetei noastre.

În acest captivant — fără îndoială — proces de cunoaștere, clubul va adopta — după cum precizează rectorul Universității Populare-București, acad. **Remus Răduleț** în prefața caietului-program, editat cu acest prilej — **„o formulă nouă și interesantă, turismul — ieșirea în natură, contactul nemijlocit cu peisajele, drumurile, oamenii și monumentele create de aceștia".**

O ACTIVITATE DESFĂȘURATĂ PE DOUĂ PLANURI

Clubul numără printre membrii colectivului de inițiativă o serie de figuri proeminente ale vieții noastre culturale și științifice. Vom aminti, de exemplu, pe directorul muzeului „Gr. Antipa", dr. *Mihai Băcescu* și pe prof. univ. dr. docent *Emil Crăciun*, ambii membri corespondenți ai Academiei, pe prof. univ. *Vintilă Mihăilescu*, președintele Societății de științe geografice, scriitorul *Radu Tudoran*, prof. univ. *Edgar Papu*, conf. univ. *Gh. Focșa*, directorul Muzeului Satului, *M. Bleahu*, director adj. științific al Institutului geologic, prof. univ. dr. docent *Radu Vulpe*, prof. univ. dr. ing. *Edmond Nicolau*, prof. univ. dr. *Mihai Iancu* ș.a.

Geografi, geologi, biologi, etnografi, arheologi, istorici, oameni de litere, arhitecți, critici de artă alcătuiesc un nucleu valoros care va satisface toate valențele curiozității membrilor sau simplilor audienți ai acestui club.

Trebuie reținut faptul că „Terra 2 000" își va desfășura activitatea pe două planuri. Pentru specialiști se vor organiza dezbateri pe o serie de teme ca : patrimoniul turistic al României și conservarea lui, dezvoltarea zonelor turistice din România, istoricul turismului în țara noastră, ghiduri turistice, terminologie turistică. Specialiștii urmează a fi angrenați totodată într-un ciclu de lecturi geografice originale și în întîlniri cu savanți români și străini.

Pentru publicul larg, clubul „Terra 2 000" și-a propus să organizeze cîteva cicluri de manifestări printre care : Cartea patriei; Întîlniri cu civilizații și culturi din trecut și de azi ; Călătorii în cele patru colțuri ale Terrei ; Terra în anul 2000. Acestea vor include conferințe sau simpozioane, însoțite de proiecții de filme și diapozitive.

S-a preconizat, de asemenea, organizarea unor expoziții, cea intitulată „Brâncuși la el acasă" constituind prima realizare a clubului. Vor urma : Escale Tarom în Europa ; Cetăți săsești în Transilvania; Bogăția minerală a României; Peșterile românești; Noua Românie pitorească ș.a.

EXCURSII CU TEMĂ

La capitolul excursii, clubul își propune să realizeze plenar ideea turismului — act de cultură prevăzînd teme diverse și interesante ca : Acasă la Brâncuși; Drumul lui Traian în Dacia; Pe paralela 45 și un itinerar literar ce urmează a fi precizat ulterior.

Dintre celelalte activități ale clubului mai amintim organizarea unor concursuri de fotografii, primul dintre ele urmînd să popularizeze obiective turistice necunoscute sau mai puțin cunoscute, înființarea unei fototeci și a unei diateci, acordarea de consultații și asistență științifică pentru ghizii de turism.

REPERE DINTR-UN PROGRAM

Debutînd ca organizator al expoziției de fotografii „Brâncuși la el acasă" și al simpozionului „Brâncuși în lume", clubul „Terra 2000" a mai realizat o gală de filme documentare consacrate unor obiective turistice românești. Luni 29 iunie, urmează să aibă loc (în sala Dalles) o ședință pentru primirea de noi membri și o gală de filme. Apoi, în tot cursul săptămînii viitoare, sînt programate diferite manifestări (cu intrarea liberă), dintre care amintim : simpozionul „Călător în Europa — locuri de neuitat" (1 iulie) în cadrul căruia antrenorul emerit N. Nedef va vorbi despre marile stadioane ale continentului nostru, alături de alți conferențiari ca D. Almaș, M Bleahu, S. Verona etc., o consultație pe teme turistice (2 iulie) susținută de M. Bleahu, V. Pușcariu, Al. Borza, Em. Cristea ș.a. și o excursie tematică „Acasă la Brâncuși" (4—5 iulie).

Așadar, o activitate foarte diversă, purtînd girul pasiunii și al competenței, îmbinată cu cunoașterea „de visu" a zestrei de frumusești dăruite de natură sau născute din hărnicia și iscusința poporului nostru.

Sebastian BONIFACIU

VOINȚA BUCUREȘTI (f) ȘI PETROLUL PLOIEȘTI (m) — PERFORMERELE CAMPIONATULUI DIVIZIEI A

S-a încheiat a doua ediție a campionatului diviziei A la popice, la care s-au întrecut 12 formații feminine și tot atîtea masculine. După cum am relatat în ziarul nostru de luni, campioane pe 1970 sînt VOINȚA BUCUREȘTI — la femei și PETROLUL PLOIEȘTI — la bărbați. Titlurile au fost cucerite de echipe, care sînt, fără discuție, cele mai bune. Petrolul Ploiești, de pildă, s-a instalat în fruntea clasamentului imediat după primele etape menținîndu-și poziția de lider tot timpul. La femei, lupta pentru locul I s-a dat între două echipe bine cotate pe plan național, **Voința București și Voința Tg. Mureș.** Înaintea ultimelor etape mureșencele se mențineau pe locul I numai datorită faptului că au doborît mai multe popice decît colegele lor din Capitală. Deci ultima etapă a decis pe campioana țării. Jucătoarele din Tg. Mureș au susținut partida decisivă la Ploiești, cu Petrolul, pe care au pierdut-o, iar bucureștencele au jucat, pe arena lor, cu formația Rapid și au cîștigat, întrînd astfel în posesia mult invidiatului titlu.

Trebuie să spunem despre cele două campioane că sînt echipe redutabile, ele obținînd, de regulă, rezultate maxime posibile — Voința peste 2500 p d, iar Petrolul peste 5500, ceea ce reprezintă medii deosebit de ridicate.

Conform regulamentului, ultimele două clasate au retrogradat, urmînd ca, începînd din toamnă, să joace în campionatul de calificare. La femei, nu vor mai fi în divizia A **Metrom Brașov** (a jucat doar un singur campionat în „A") și **Gloria București,** care a retrogradat și anul trecut și a rămas totuși în divizie datorită faptului că s-a mărit numărul echipelor de la 10 la 12 și a cîștigat barajul respectiv. La bărbați, au căzut din divizie **Constructorul București** și **Voința Cluj,** două formații care au evoluat, pe tot cursul competiției, inconstant, pierzînd puncte prețioase și pe arene proprii.

Clasamentele finale

FEMININ

1.	Voința Buc.	22	19	0	3	53373 60
2.	Voința Tg. M.	22	18	0	4	53213 58
3.	C.S.M. Reșița	22	12	0	10	53218 46
4.	U.T. Arad	22	12	0	10	47921 45
5.	Rapid Buc.	22	11	0	11	52461 44
6.	Laromet Buc.	22	11	0	11	52197 44
7.	Petrolul Pl.	22	11	0	11	50416 44
8.	Voința Cluj	22	8	1	13	50952 39
9.	Hidromecanica Bv.	22	8	0	14	52242 38
10.	Voința C-ța	22	8	0	14	49914 38
11.	Gloria Buc.	22	7	1	14	50385 37
12.	Metrom Bv.	22	6	0	16	50303 34

MASCULIN

1.	Petrolul Pl.	22	19	0	3	115468 60
2.	Olimp. Reșița	22	15	0	7	111602 52
3.	Rapid Buc.	22	12	0	10	113914 46
4.	Voința Tg. Mureș	22	12	0	10	113339 46
5.	Fl. Cimpina	22	12	0	10	111517 46
6.	Raf. Teleajen	22	11	0	11	111834 44
7.	C.S.M. Reșița	22	10	0	12	111463 42
8.	Gaz metan Mediaș	22	10	0	12	111297 42
9.	C.F.R. Tim.	22	10	0	12	108570 42
10.	Voința Buc.	22	8	0	14	110897 33
11.	Constr. Buc.	22	7	0	15	110923 36
12.	Voința Cluj	22	6	0	16	108447 34

★

In meci internațional la Giurgiu :

Cetatea — Medvescak Zagreb 2540—2203 p.d. Jucătoarele din Giurgiu au obținut o frumoasă victorie, la care au contribuit, în primul rînd, Elena Oniciuc — 448 p.d. și Elena Rada — 446 p. d. **(P. BURCIN — coresp.).**

FINAL ÎN „CUPA OLIMPIA" LA CICLISM

Ieri pe șoseaua Olteniței, juniorii și-au disputat ultima etapă a „Cupei Olimpia" la ciclism. La sfîrșitul celor 60 km, cît a măsurat cursa juniorilor mari, primul a trecut linia de sosire M. Popescu (Olimpia), cu timpul de 1h 34:01 (m.o. 38,300 km). În același timp au mai sosit O. Marinescu (Olimpia) și E. Imbuzan (C.S.M. Cluj). La 4 secunde de învingător a urmat un pluton format din 9 alergători, în frunte cu P. Cîrneanu (Steaua). A fost o cursă frumoasă cu palpitante răsturnări de situații, în care tinerii alergători au făcut multă risipă de energie. Juniorii mici au avut de parcurs 30 km. După o cursă monotonă, la sosire s-a prezentat un pluton de 14 rutieri, toți cronometrați cu timpul de 55:33,0 (m.o. 32,400 km), sprintul final fiind cîștigat de Gh. Tudor (Steaua).

Clasamente generale : **juniori mici :** 1. Gh. Tudor (Steaua) 2h 37:50, 2. A. Rusu (Olimpia) 2h 37:50, 3. Gh. Ionescu (Steaua) 2h 37:50, 4. I. Șerban (Steaua) 2h 37:50, 5. S. Cristinel (Șc. sp. 2) 2h 38:05, 6. Gh. Nicorici (Olimpia) 2h 38:20; **juniori mari :** 1. I. Gavrilă (Steaua) 4h 09:27 (cîștigătorul Cupei Olimpia), 2. C. Camer (C.S. Brăila) 4h 09:42, 3. M. Alexe (Șc. sp. 1) 4h 09:57, 4. A. Vulcu (Steaua) 4h 09:57, 5. R. Mușatescu (Șc. sp. 3) 4h 09:57, 6. M. Ferfelea (Steaua) 4h 09:57.

Aurel NEAGU

CRAUL, BRAS, DELFIN

BARCELONA

Pitorescul port catalan găzduiește, la începutul lunii septembrie, ultimul mare concurs de vară european. Ultimul, dar cel mai important. Campionatele europene ce se vor desfășura la Barcelona vor prilejui o aprigă dispută, o repetiție generală a speranțelor europene pentru Olimpiadă, care se apropie cu pași repezi.

Performanțele realizate în sezonul de primăvară, de cîțiva înotători români, sînt o premisă pentru o comportare onorabilă la această ediție a campionatelor europene.

Ținînd seama de mijloacele de pregătire sumare prin care Costa a realizat progresia din primăvară, putem crede că el este apt să înoate sub 1,08 și cu această cifră să intre în lupta pentru o medalie. Rezervele lui Slavic și Sterner, ca și ale ștafetei de 4x100 m mixt bărbați, nu sînt, de asemenea, epuizate, astfel că această ediție poate să însemne un succes pentru înotul românesc.

Aș dori să subliniez una din condițiile care determină realizarea acestui deziderat. Performanțele de care sînt capabili înotătorii nominalizați trebuie să fie obținute, cu precizie, în perioada acestor campionate. Faptul nu este simplu, întrucît cei mai buni înotători au un grafic competițional încărcat. Teoretic, rezolvarea acestei probleme este posibilă, dar în practică lucrurile merg mai greu : 1) campionatele europene de juniori din 1969 au fost ratate, neputîndu-se păstra în formă candidații principali ; 2) virful de formă a sezonului de primăvară, care trebuia atins în aprilie, a fost realizat în februarie ; Slavic în februarie a înotat : 54,4 la sută, 1:58,3 la 200 m liber, 4,19 la 400 și 2:17,5 la 200 m mixt, iar în aprilie : 55,2, 2,03, 4,26 și 2,19. Sterner : 2:33,0 în februarie față de 2:36,6 în aprilie.

Nu trecem cu vederea faptul că în aprilie s-a concurat în bazine lungi, față de cele scurte din februarie. Diferențele care rezultă nu se datoresc doar diferențelor de piscină, așa cum s-ar putea crede. Trebuie subliniat acest lucru, atît pentru organizarea judicioasă a pregătirii lor cît și pentru faptul că lipsa unei analize metodice minuțioase a acestui aspect naște și alimentează continuu conflictul artificial între bazinele scurte și lungi.

Pregătirea în bazine scurte este indispensabilă și performanțele realizate în aceste condiții pot fi egalate sau depășite în bazine lungi. A dovedit-o în această primăvară Covaci, a dovedit mai înainte Schier și o dovedește în fiecare sezon Costa. Fasnacht face la 200 m diferență de 9 zecimi, Buckingam face la 200 mixt 6 zecimi. Factorul determinant și care cere mult discernămînt este calendarul competițional.

Mult prea lunga etapă competițională care începe în această lună, cu concursul de la Berlin, complică problema realizării virfului de formă la ora necesară. Atacînd „cu toate pînzele sus" tot ce avem în față : concursul Comitetului olimpic german, „Cupa Națiunilor", „7 coline", campionatele naționale de seniori, juniori și copii și, în sfîrșit, Balcaniada unde cei mai buni vor fi intens solicitați, la europene cei mai buni s-ar putea să fie în declin. De aceea, cred că se impune coordonarea planurilor de pregătire și alcătuirea unui grafic competițional al cărui conținut și gradare să ducă la forma maximă în septembrie. N-ar fi elegant să repetăm explicația că apa era rece și cerul înourat ca la Viena.

Remus DRĂGUȘANU

LA MINIBASCHET, ACTIVITATE INTENSĂ

În ultima vreme, activitatea minibaschetului a fost caracterizată de o serie de importante acțiuni inițiate în mai multe orașe ale țării. Iată cîteva din ele :

FESTIVALUL MINIBASCHETULUI CONSTANȚEAN, organizat de Școala sportivă și clubul sportiv Farul, s-a bucurat de un mare succes. Cu acest prilej au avut loc jocuri demonstrative, a fost prezentată o sugestivă expoziție, iar corul și fanfara Casei pionierilor au oferit un atractiv program de cîntece și jocuri.

UN NOU CENTRU de minibaschet a fost organizat la Școala generală nr. 163 din Capitală. Federația de baschet a dotat centrul cu panourile necesare activității de pregătire și competițională.

„CUPA SUCEAVA" aflată la a doua ediție s-a bucurat de un deosebit succes, datorită, în special, muncii depusă pentru organizare de prof. Mircea Popescu. Clasamentul competiției : 1. Școala sportivă Suceava, 2. Școala sportivă nr. 2 București, 3. Liceul nr. 2 Rădăuți.

„CUPA BUCUREȘTI", întrecere organizată de C.M.E.F.S. București, a reunit 129 de echipe (cu 29 mai multe decît în 1969).

„CUPA CELUI MAI BUN ARUNCĂTOR", oferită de Școala sportivă nr. 2 București, a stîrnit un mare interes în rîndul elevilor bucureșteni. Un număr de peste 400 de concurenți s-au întrecut pe stadionul Tineretului. Ei au executat cîte 10 aruncări libere și 10 aruncări de la semidistanță. Primele locuri au fost ocupate de H. Schuller (5+4) și Angela Borș (7+2) în clasamentul reprezentanților claselor a III-a, A. Șerban (7+5) și Mariana Luță (6+3) la clasele a IV-a, A. Breneașcu (8+6) și Cristina Mareș (6+3) la clasele a V-a, V. Nițu (9+6) și Natalia Gheorghe (6+7) la clasele a VI-a. După împărțirea premiilor, au fost prezentate două filme avînd drept subiect baschetul.

Medicina sportivă

(Urmare din pag. 1)

folosi, în continuare, multor generații de sportivi. Chiar fotbaliștii noștri care au evoluat în grupa de la Guadalajara s-au bucurat, în pregătire, de rezultatele directe ale testelor și cercetărilor din ajunul Olimpiadei. Lucrările efectuate atunci îmbogățesc patrimoniul medicinei noastre sportive, atestă munca și priceperea celor 22 de medici de la C.M.S., D.C.S., Centrul de medicină al aviației și de la spitalele Fundeni și Panduri.

Mexicul a trecut, la orizont se află Münchenul ! *Ce fac pentru această nouă ediție a J. O. medicii noștri sportivi ?* — iată întrebarea pe care i-am adresat-o la începutul discuției dr. IOAN DRĂGAN, directorul Centrului de medicină sportivă al Ministerului Sănătății.

— În primul rînd căutăm să consolidăm, să lărgim chiar, colaborarea cu federațiile, statornicită în anii 1967 și 1968. Spre bucuria noastră, reușim din plin acest lucru. Pe baza dezbaterilor cu specialiștii am restructurat metodologia de investigații, deoarece problemele care se pun în fața sportivilor înainte de München nu sînt aceleași cu cele dinaintea ediției mexicane a J. O. Altitudinea orașului Ciudad de Mexico a impus o uniformizare a metodologiei, acum se impune diversificarea ei pe specificul de efort al fiecărei ramuri sportive în parte. La unii, de pildă, este necesară determinarea capacității anaerobe (sprinteri, aruncători, săritori — în general, sportivi care fac eforturi de scurtă durată, 30—50 s), la alții capacitatea aerobă relativă (efort de 5—6 min — semifondiști, caiac-canoe, canotaj), la o serie de sportivi se determină capacitatea aerobă absolută (cicliști de fond, atleți fondiști, concurenții la probele de durată din caiac-canoe și canotaj etc) și, în sfîrșit, la o categorie aparte — alcătuită din participanții la probele de viteză din tir și din scrimă — se îmbină determinarea capacității anaerobe cu investigația neuro-musculară amănunțită. La toate acestea se adaugă — față de Mexico — la toți candidații olimpici — investigația endocrină, oftalmologică și otorinolaringologică (datorită faptului că la C.M.S. au luat ființă în noiembrie 1969 și aceste servicii). Aș vrea să remarc și faptul că, tot în noiembrie trecut s-a înființat un serviciu de recuperare, dotat cu utilajul necesar, pentru recuperarea sportivilor cu traumatisme sau diferite maladii și un laborator de psihologie care întregește investigarea sportivilor olimpici în circuit.

— *În afara C.M.S. cine se va mai ocupa de aspectele medicale ale pregătirii olimpicilor noștri pentru J. O. de la München ?*

— Ministerul Sănătății și Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport au numit cei 23 de medici care se vor ocupa de loturile naționale în ciclul olimpic 1969—1972. Ei vor fi completați de specialiștii C.M.S. și ai D.C.S. — aproape 50 de cadre medicale — precum și de specialiști de la ASCAR, Fundeni, Institutul de Endocrinologie, Centrul de cercetări științifice al C.N.E.F.S., spitalele Brîncovenesc, Panduri și nr. 9, Institutul de Fiziologie al Academiei R.S.R.

— *În sfîrșit, care sînt obiectivele pe care le urmărește medicina noastră sportivă în ciclul olimpic 1969—1972 ?*

— Problema majoră este asigurarea unei perfecte stări de sănătate a tuturor celor ce concurează la ocuparea unui loc în reprezentativă olimpică a României. De asemenea, obiective de mare importanță sînt : mărirea capacității de efort care să permită efectuarea volumului de antrenament preconizat de antrenori și participarea la competiții, cunoașterea componentei neuro-psihice a fiecărui sportiv în vederea individualizări pregătirii și corectării unor manifestări negative pentru marea performanță (emotivitate excesivă, lipsă de concentrare și mobilizare pentru un scop final etc). Aș vrea însă să se înțeleagă că, deși s-au înregistrat progrese uriașe pe plan mondial în medicină, și din valorificarea acestora, în medicina sportivă, nu ne aflăm încă în stadiul în care să putem asigura — direct — creșterea performanțelor sportivilor. Antrenorii, sportivii înșiși au posibilitatea și datoria să fructifice elementele puse la dispoziție de medicină pentru a înregistra rezultate de mare valoare, pentru a cîștiga competiții. Am ținut să spun acest lucru pentru a nu se pretinde, în continuare, medicilor sportivi să realizeze ceea ce, de fapt, nu pot.

★

Așadar, medicina sportivă continuă să se afle pe prima linie. Medicii sportivi, C.M.S. și D.C.S — au însă datoria să-și sporească eforturile, să desfășoare o și mai laborioasă activitate de sprijinire a eforturilor sportivilor și antrenorilor ce se pregătesc pentru marea confruntare de la München și Sapporo, să-și aducă activ și permanent contribuția la soluționarea problemelor în care medicina are un rol. Nici o clipă de răgaz în această cursă contra cronometru, în care scopul final este creșterea prestigiului sportiv internațional al României socialiste !

MAI ESTE BÎRNA O PUNTE A SUSPINELOR ?

În gimnastica sportivă feminină, bîrna este specificul, aparatul care cere executantei atribute ieșite din comun. Cînd vorbești despre bîrnă în gimnastică, te gîndești la echilibrul Verei Ceaslavska, la „desprinderile" Latininei, la ritmul și personalitatea Bosakoyei, la sensibilitatea și stăpînirea de sine, a mai tinerei Kucinskaia, la dezinvoltura și inventivitatea Elenei Leușteanu și la siguranța Soniei Iovan. Cînd vorbești de bîrnă, te gîndești la complicațiile pe care și le face omul, cu bună știință. A trebuit să se stabilească cei cîțiva centimetri lățime și peste 1 m înălțime pentru ca gimnastele să cîștige sau să piardă un concurs, pentru ca după ore și ore de muncă minuțioasă, să demonstreze calități fizice și morale în comparația cărora băieții nu pot intra.

M-am întrebat, de multe ori, dacă acest aparat s-a impus în timp, pentru că se cunoșteau aceste virtuți ale fetelor sau pentru că ele se doreau realizate ? Înclin spre prima variantă, sprijinindu-mă și pe ideea că nu s-a văzut încă gimnast să se încumete a lucra la bîrnă, nici măcar în joacă.

Din anul 1952, anul Olimpiadei de la Helsinki, pînă acum, exercițiile la bîrnă au evoluat mult, astfel încît azi se poate spune că pe bîrnă se poate executa un sol de mare valoare, dar numai în linie dreaptă.

Început cu timide deplasări înainte și înapoi, acest aparat a trecut prin diverse „mode" : stîndul pe cap executat de Keleti Agnes în 1952 stîrnește uimire între blonzii spectatori ai nordului, iar roata laterală executată de japoneza Tanaka la Roma, în 1964, smulge aplauzele spectatorilor italieni și a gimnaștilor de prețutindeni, pentru ca acestor începuturi să li se adauge, treptat, game noi de elemente acrobatice și artistice, care mai de care mai surprinzătoare și de dificultate mereu sporită. În acest context îmi pare elocvent exemplul Liubei Burda, vedetă a recentelor „internaționale" ale țării noastre. Este gimnasta sovietică Burda un fenomen ? Nu, am ales-o din cele 23 concurente pentru că exercițiul executat de ea prezintă bîrna nu ca pe o punte a suspinelor, ci ca pe o victorie a gimnastei-om, asupra ei înșiși. Fără îndoială, exercițiul prezentat de Burda este cel mai valoros privind coeficientul de dificultate al elementelor. Răsturnări lente înainte și înapoi (cu variante), roți laterale pe una sau două mîini par banalități într-un exercițiu în care răsturnarea înapoi (flicflacul) — elementul suspans — se execută în combinații dintre cele mai dificile (răsturnări înapoi pe un picior, săritură în sfoară de pe loc, răsturnare înapoi pe un picior, răsturnare înapoi coborîre), fără să mai vorbim de acel impecabil salt înainte pe un picior, legat imediat cu întoarcere de 180 grade.

Este exercițiul prezentat de Burda o excepție ? Nu, excepție

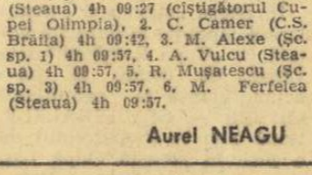

putem numi maniera în care înțelege Burda să-și prezinte exercițiul. Lucrînd la „primele șase pe aparat" o mică ezitare după răsturnarea ce precedă finalul exercițiului putea compromite parțial coborîrea. Marea majoritate a gimnastelor, văzute „basma curată" pînă aici, ar fi continuat cu coborîrea după un zîmbet ce ar fi trebuit să șteargă impresia ezitării și a oprirli. Ce a făcut Burda ? Soluția dată era singura demnă de valoarea gimnastei : a repetat răsturnarea și a coborît perfect — a riscat, gîndindu-se în clipa aceea nu la notă, ci la combinația care nu putea fi ratată.

Am vorbit despre Burda și exercițiul ei nu pentru că este o excepție, ci pentru că este cel mai reprezentativ pentru stadiul actual al gimnasticii feminine mondiale. Din cele 23 de concurente a căror valoare a fost foarte eterogenă, am notat nouă cu răsturnări înapoi, dintre care trei cu mai multe și alte trei cu salturi (două laterale și unul înainte), ceea ce numai cu un an în urmă ar fi fost foarte mult.

Oare acest nivel ridicat al gradului de dificultate a exercițiilor a determinat elementa F.I.G.-ului, care a hotărît ca pedeapsa unei căderi de la bîrnă să se reducă la 0,5 puncte ? Sau poate invers? Acest 0,5 să fi dispus ca fiecare să „încerce" în concursuri elemente noi, fără a risca prea mult în cazul unui eșec ? Răspunsul nu contează atît de mult. Important este „altceva", acel altceva pe care gimnasta noastră Pandelescu-Dumitru 1-a încercat și realizat și care de altfel 1-a adus și locul II la acest aparat. Acest altceva este ritmul în care a lucrat gimnasta, este compoziția deosebită a exercițiului, în care cele două componente, acrobatică și artistică, au fost astfel distribuite încît să se scoată în evidență reciproc, punînd în valoare calitatea predominantă a gimnastei, temperamentul ei. Răsturnări înainte legate de piruete mici sau mari, sărituri și balansări de picioare, care imprimau un dinamism deosebit mișcării în ansamblu, au dat exercițiului un caracter de ușurință, iar pe fața gimnastei se citea efectiv plăcerea de-a face ceea ce făcea, lucru destul de rar la bîrnă. Deci, acest ritm, cu alternări judicioase, a dat exercițiului Claudiei Pandelescu o notă deosebită și absolut personală. Cred că aici, în această direcție a compozițiilor și a ritmului de lucru, trebuie să ne îndreptăm atenția de acum înainte la gimnastele noastre. Elemente grele fac toate gimnastele, dar cum sînt ele făcute, cum sînt ele puse în valoare, aici trebuie să mai lucrăm. Cred că din exercițiile actuale ale Paulei Ioan, ale Elisabetei Turcu, sau Alinei Goreac, se pot scoate exerciții de mare valoare nu introducînd lucruri noi, ci adăugînd pe ici pe colo ceva mai multă „sare", celor ce se fac bine acum.

În încheiere, mi-aș permite o sugestie : de ce să strice Lia mereu o minune de exercițiu pentru un banal flicflac înapoi. Dacă-i de stricat, de ce să nu-l strice din două ?

maestră a sportului prof. Atanasia IONESCU

„CUPA C. S. S." — 276 DE PARTICIPANȚI !

Herăstrăul continuă să găzduiască tradiționalele CUPE organizate de cluburile bucureștene cu secții de caiac-canoe. Ultima competiție — „Cupa CLUBULUI SPORTIV ȘCOLAR" — a reunit la startul numeroaselor probe 276 de concurenți și a prilejuit întreceri spectaculoase și destul de echilibrate. Din nou, dinamoviștii au dominat majoritatea curselor, totalizînd cel mai mare punctaj.

REZULTATE TEHNICE. K 1—500 m (F II) : Paulina Marioara (Dinamo) 2:30 ; K 2—500 m (F II) : Rațiu-Constantin (Dinamo) 2:20 ; K 4—500 m (F II) : Becea — Constantinescu — Pătruț — Iancu (Șc. sp. 2) 2:14 ; K 1—500 m (B II) : M. Marin (Dinamo) 2:13 ; K 2—500 m (B II) : Ivan — Piron (Dinamo) 2:00 ; K 4—500 m (B II) : Tănăsescu — Poștașu — Mihalcea — Matei (Șc. sp. 2) 1:50 ; K 1—500 m (F I) : E. Popescu (Șc. sp. 2) 2:44 ; K 2—500 m (F I) : Fodor — Marin (Olimpia) 2:39 ; K 4—500 m (F I) : Neagu — Gologan — Vinersan — Constantin (Dinamo) 2:04 ; C 1—500 m (II) : Prunaru (Dinamo) 2:43 ; C 2—500 m (II) : Pătrașcu — Haidău (Dinamo) 2:24 ; K 4—500 m (senioare) : Telejman — Ștefan — Roman — Ivănică (C.N.U.) 2:07 ; C 1—800 m (I) : Vorobiov (Dinamo) 4:06 ; C 2—800 m (I) : Buhaev — Nemeș (Dinamo) 3:47 ; K 1—800 m (B I) : Dumitru (Dinamo) 3:49 ; K 2—800 m (B I) : Ștefan — Kömuvesy (C.S.S.) 3:23 ; K 4—800 m (B I) : Frank — Sidorenco — Sandache — Cosma (Dinamo) 3:04 ; C 1—800 m (seniori) : Zaharenco (Dinamo) : C 2—800 m (seniori) : Parmac — Nichiforov (Dinamo) ; K 1—800 m (seniori) : Bivol (Dinamo) 3:45 ; K 2—800 m (seniori) : Sidorenco — Patrichi (Dinamo) 3:15 ; K 4—800 m (seniori) : Pascu — Dumitrescu — Cîmpeanu — Litvin (Dinamo) 2:57.

CLASAMENT PE CLUBURI : 1. DINAMO 423 p ; 2. C.S.S. 127 ; 3. Șc. sp. 2 115 ; 4. Olimpia 104 ; 5—6. C.N.U. și Steaua 18 ; 7. Rapid 16.

VA MAI AMINTIȚI... EXCURSIILE, VACANȚELE ! Un aparat fotografic „LIUBITEL 2" fixează pentru totdeauna momentele plăcute din viața dv.

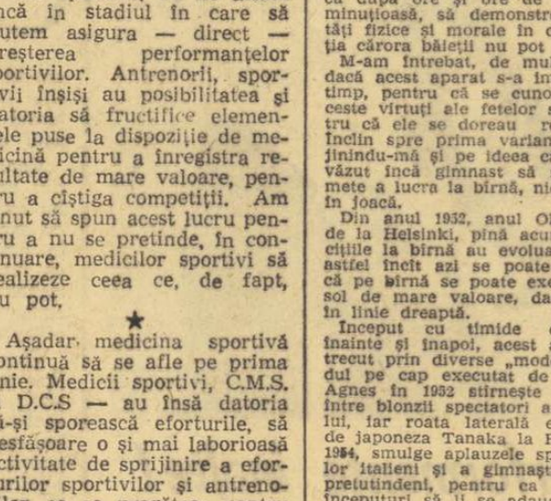

Aparatul de fotografiat „LIUBITEL 2" poate satisface chiar și exigențele dv., prin caracteristicile sale tehnice :

- manipulare simplă și comodă
- obiectiv cu mare luminozitate
- două vizoare (optic și cu cadru)
- opturator central cu cinci expuneri
- mecanism de declanșare automată și sincronizator pentru aprinderea lămpii fulger (blitz)
- posibilitatea de a obține 12 fotografii alb-negru sau color printr-o singură încărcare și de a efectua reîncărcarea pe lumină.

Un aparat de fotografiat pentru amatori, ca și pentru fotografi profesioniști. Prețul : 350 lei.

NOI PREMIERE CINEMATOGRAFICE

SUBIECT PENTRU O SCHIȚĂ

coproducție sovieto-franceză

Regia : **SERGHEI IUTCHEVICI** Scenariul : **LEONID MALIUGHIN**

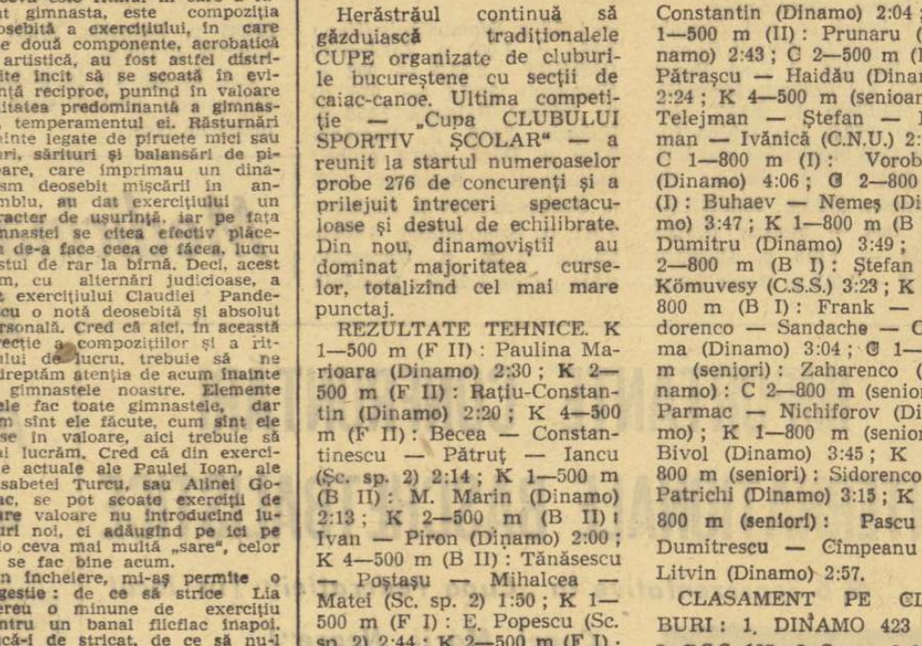

Subiect pentru o schiță

Cu : **MARINA VLADI, NICOLAI GRINKO, IIA SAVVINA**